

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 81-1912)

Originalt emne

Belysningsvæsen

Belysningsvæsen/Belysningsvæsen i Almindelighed

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 25. april 1912](#)
- 2) [Byrådsmødet den 9. maj 1912](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 25. april 1912 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 81-1912)

Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet om at afbryde Gas- og Elektricitetstilførselen til Købmand Rørbeck, Sct. Pauls Kirkeplads 12, saafremt han ikke vil betale Reparation af en af hans Køretøj nedkørt Gaslygte.

Formanden fandt ikke den indstillede Fremgangsmaade helt titalende og troede ej heller, at den, maaske endda næppe helt lovlige Retsforfølgning, vilde føre til Maalet. Dels vilde man udsætte sig for Søgmaal fra Købmand Rørbeck, og dels var selve Retsspørgsmaalet tvivlsomt, hvad ogsaa fremgik af Erklæringerne fra Belysningsvæsenet og Politiet, og endelig ogsaa af, at Assuranceselskabet nægtede at betale Skaden. Taleren vilde meget nødig gaa med til i et saadant Tilfælde at anvende et saa stærkt Tvangsmiddel som at lukke for Gas- og Elektricitetstilførselen og troede ikke, Udvalget havde anden Vej at gaa end Rettens.

Samuelson bemærkede, at hvis man frafaldt Erstatningskrav overfor Rørbeck, vilde man ofte komme til at give Afkald. Rørbecks Hest havde næppe været forsvarligt bundet, og saa maatte Belysningsvæsenet kunne kræve Erstatning for den Skade, den havde voldet. Kravet om Erstatning var iøvrigt i fuld Overensstemmelse med Belysningsvæsenets Regulativ. Det var blevet Udvalget meddelt, at Rørbeck paa Byraadskontoret havde faaet Medhold i, at han ingen Erstatningspligt havde. Taleren haabede ikke, at denne Meddelelse var rigtig. I det sidste Aar var der sket lignende Skader for 629 Kr. Et Søgsmaal vilde trække længe ud, og for Resten var det jo ogsaa Belysningsvæsenet uvedkommende, om Løbskkørselen og den deraf følgende Skade var foranlediget ved Uforsigtighed eller ej. Sluttelig anbefalede han Indstillingen

Formanden mente ikke, man i alle Tilfælde kunde gaa ud fra, at Ejeren af et Køretøj havde Erstatningspligt for en af dette foraarsaget Skade. Rørbeck havde meget rigtig henvendt sig til Taleren, som maaske nok havde sagt noget til ham om, at Udvalget maatte sagsøge ham, hvis det vilde have Erstatning for Lygten. Det var meget korrekt ikke at lade den Slags gaa upaataalt hen, men hvor som i dette Tilfælde alt tydede paa, at alle Forsigtighedsregler var iagttaget, burde man dog næppe skride til at lukke for Gas- og Elektricitetstilførselen for at tiltvinge sig Erstatning.

Mikael Johansen kunde efter Formandens Udtalelser ikke tilraade den af Udvalget foreslaaede Fremgangsmaade. Det forekom ham, at Byraadet skulde være varsom med at være Domstol i alle mulige Henseender, og navnlig kunde man ikke sammenligne Rørbecks Forhold i denne Sag overfor Kommunen med de skattepligtiges Forhold, som af bar Chikane ikke vilde betale deres Skat. Overfor disse sidste var man endda først efter store Overvejelser skredet til den Fremgangsmaade, man nu vilde anvende overfor Rørbeck. Taleren vilde gerne vide, om hele det Beløb, 629 Kr., der det sidste Aar var voldet Skade for ved lignende Uheld, var blevet erstattet.

Jakob Jensen vidste ikke, om Rørbecks Kusk havde iagttaget alle fornødne Forsigtighedsregler; derimod vidste han, at Køretøjsejere ellers altid maatte betale enhver Skade, deres Køretøjer forvoldte. Han troede da heller ikke, at Rørbeck i dette Tilfælde kunde undgaa at komme til at betale Lygtens Reparation, men mente det dog maaske heldigst, at Udvalget gik Rettens Vej.

Samuelson kunde ikke se andet, end at Rørbeck var pligtig til at erstatte den Skade, hans Hest forvoldte. Mente Formanden imidlertid, at Belysningsvæsenet havde Ret til at afbryde

Gas- og Elektricitetstilførselen til Rørbeck, hvis man tabte et privat Søgsmal mod denne, havde Udvalget næppe noget imod først at forsøge et Sagsanlæg. Under alle Omstændigheder maatte Belysningsvæsenet have de 56 Kr., som Lygtens Reparation havde kostet.

Formanden indsaa ikke, hvorledes man kunde kræve Penge, som man efter Rettens Skøn ikke var berettiget til. Det forekom ham vedblivende rigtigst at henvise Udvalget til at sagsøge Rørbeck til Betaling af de 56 Kr.

Jacobsen var sikker paa, at Rørbeck ved et Søgsmal vilde blive tilpligtet at betale Skaden, hvilke Forholdsregler hans Kusk end havde taget.

Formanden mente dog, at det ved Søgsmal vilde blive afgørende, om der var udvist de sædvanlige Forsigtighedsregler.

Møller bemærkede, at Udvalgets Indstilling var foranlediget ved, at et Par andre, der tidligere havde betalt lignende Skadeserstatninger, havde anmodet om Refusion for, hvad de havde betalt, fordi de havde hørt, at Rørbeck nu vilde slippe. Vilde man nu fravige den hidtil fulgte Regel og anlægge Søgsmal, vilde Udvalget komme i et skævt Forhold til disse Folk, som det havde tilskrevet, ligesom man nu ønskede at tilskrive Rørbeck, at hvis de ikke betalte Skaden, vilde der blive lukket af for Gas- og Elektricitetstilførselen til dem.

Christensen anbefalede at gaa den sædvanlige Vej Var vedkommende ikke tilfreds hermed, kunde han sagsøge Belysningsvæsenet.

Jakob Jensen fandt det rimeligt at følge Indstillingen, naar den kun foreslog, hvad der var gammel Praksis. Samme Fremgangsmaade brugte jo iøvrigt enhver Forretningsmand.

Formanden forstod ikke, hvorfor Udvalget i dette Tilfælde var kommet til Byraadet

Samuelson oplyste, at Udvalget var kommet til Byraadet, fordi Rørbeck havde faaet Medhold hos Formanden. Den foreslaaede Fremgangsmaade var hidtil blevet brugt, uden at nogen havde indvendt noget derimod før nu.

Mikael Johansen hævdede, at det først skulde bevises, at Rørbeck havde Erstatningspligt, før man kunde kræve Erstatning. At Assuranceselskabet havde nægtet ut betale Skaden, viste, at Rørbeck var i sin gode Ret til at protestere mod at have nogen Erstatningspligt. Maaske kunde denne Sag føre til, at Belysningsudvalget fremtidig kom til Byraadet med en Del af de Sager, det nu saa ofte afgjorde paa egen Haand, for dette Udvalg havde vel ikke

mere Ret end andre Udvalg.

J. C. Petersen mente, at naar Udvalget var kommet til Byraadet for at høre Formandens Mening om Sagen, maatte det ogsaa tage efter Formandens Udtalelser. Dette Forhold kunde ikke sammenlignes med et almindeligt Gældsforhold, da det dog først skulde bevises, om Rørbeck var pligtig at betale Beløbet. Da Byraadet vel endnu vilde være retfærdig og mente, at Borgerne skulde have deres Ret, maatte det finde sig i at refundere de Beløb, der hidtil var blevet betalt for den Slags Skader, hvis de var uretfærdig opkrævet.

Møller slog fast, at der ingen Tvivl var om, at det var Rørbecks Køretøj, der havde forvoldet Skaden, og at Spørgsmaalet var. om Rørbeck heftede for denne Skade. Hvis man fraveg den hidtil fulgte Fremgangsmaade, vilde man gaa tabt af mange Penge. Det var meget rigtigt, at Belysningsudvalget ikke havde mere Ret end Byraadets andre Udvalg, men skulde det komme til Byraadet med enhver Sag, hvad Taleren iøvrigt intet havde imod, blev det en meget lang Række for hvert Møde. Selvfølgelig mente Byraadet, at Borgerne skulde have deres Ret, men skulde den hidtil brugte Fremgangsmaade ændres, maatte Regulativet forandres. Et Søgmaal vilde sandsynligvis vare et Aars Tid eller to og koste omtrent hele Beløbet, det drejede sig om, men ønskede Byraadet at gaa den Vej, maatte den selvfølgelig prøves.

Niels Jensen bemærkede, at det, at Assuranceselskabet ikke vilde betale Skaden, netop var Bevis paa, at de fornødne Forsigtighedsregler ikke var blevet iagttaget.

Jakob Jensen udtalte overfor Hr. J. C. Petersen, at han syntes at have opdaget, at det næsten altid var Byraadet, der trak det korteste Straa, naar det havde Strid med Borgere. Selvfølgelig havde Rørbeck Erstatningspligt, saa Spørgsmaalet var i Virkeligheden, om Byraadet skulde give Afkald paa Erstatning for væltede Lygter. Hvis der var Byraadsmedlemmer, der mente dette, kunde Taleren være tilbøjelig til at give den Agitation frit Spil, men vilde i saa Tilfælde have vedkommende Medlemmers Navne tilført Protokollen

Christensen hævdede som en Kendsgerning, al hvis Kusken havde spændt fra paa reglementær Vis, vilde Lygtepælen ikke være blevet væltet. At Assuranceselskabet ikke vilde betale Skaden, var Bevis for, at Kusken ikke havde foretaget de sædvanlige Forholdsregler. Det forekom Taleren, at man skulde blive ved den gamle Praksis.

Mikael Johansen havde ikke sagt eller hørt nogen sige, at man skulde give Afkald paa en Erstatning, man kunde tilkomme. Taleren havde kun anbefalet at følge Formandens Raad,

og skulde der afstemmes derom, skulde han gerne lægge Navn til sin Afstemning som til enhver anden Afstemning han deltog i.

J. C. Petersen ansaa det for selvfølgeligt, at Rørbeck skulde betale, hvis han eller hans Folk paa nogen Maade var Skyld i Skaden. Alle Tilfælde kunde imidlertid ikke behandles ens. Taleren havde saaledes set et Tilfælde i Østergade, hvor en Lygtepæl var blevet væltet af et Køretøj, uden at Kusken havde mindste Skyld. Om Forholdet var det samme i nærværende Tilfælde, vilde blive oplyst i Retten.

Samuelson forekom det af underordnet Betydning for Kommunen, om Kusken var Skyld i den skete Skade eller ej. Skaden var sket, og den maatte Kommunen have Erstatning for. Det var meget rigtigt, at det ene Udvalg ikke havde mere Ret end det andet, men det kunde dog vel ikke være Meningen, at Udvalgene skulde komme til Byraadet med ethvert lille Spørgsmaal, der rettelig henhørte under Administrationen af vedkommende Institution.

Møller kunde ikke tro andet, end at vedkommende Kusks Principal, i det af Hr. J. C. Petersen nævnte Tilfælde fra Østergade, havde Erstatningspligt for den væltede Lygtepæl. Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 9. maj 1912 - side 15

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 81-1912)

Det vedtoges at ændre den den 25. April under Nr. 81-1912 tagne Beslutning derhen, at Tilførsel af Gas og Elektricitet til Købmand Rørbeck ikke standses, og at det overlades til Belysningsudvalget, hvorvidt privat Søgmaal vil være at anlægge.